

Magdalena Franczuk

Portfolio

× The Book of Wonder ×

Och jak wszechpotężne są siły nade mną! I jak przedziwnie konsekwentna jest logika we wszystkim, co się przydarza niby przypadkowo.

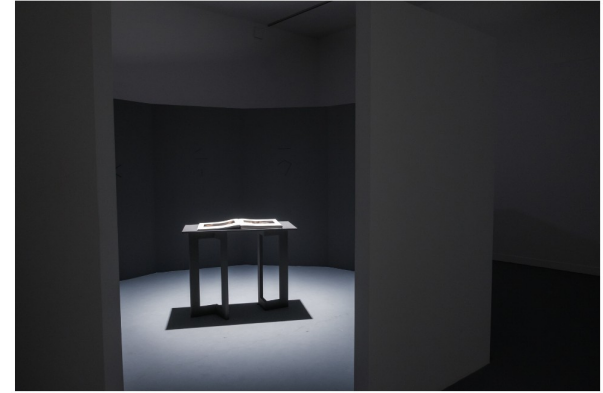
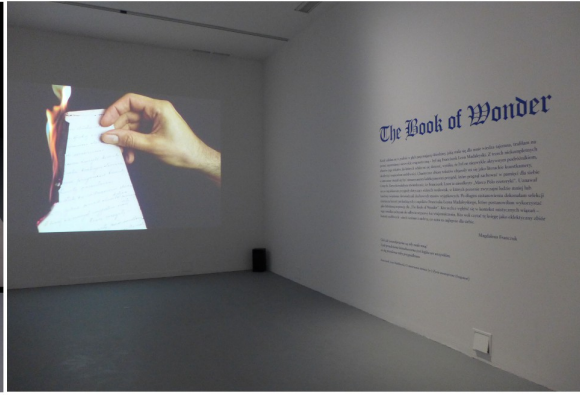
Franciszek Leon Madaleyski

„The Book of Wonder” („Księga Cudowności”) to opowieść wizualna składająca się z dziesięciu rozdziałów. Opowieść ta oparta jest na przygodach i życiowych doświadczeniach Franciszka Leona Madaleyskiego – zapomnianego ekscentrycznego podróżnika z przełomu XIX i XX wieku, którego zainteresowania krążyły wokół poszukiwania w otaczającym go świecie zjawisk, jak sam mawiał, „duchowo osobliwych”. Każda z części „The Book of Wonder” jest zainspirowana inną przygodą Madaleyskiego. Poprzez „Księgę” przypomniana zostaje jego osoba. Kim jest ten tajemniczy pisarz i podróżnik? Postacią-zagadką czy alter ego autorki? Odpowiedzi należy szukać w „Księdze”.

„Księga Cudowności” to przede wszystkim wunderkamera – a nawet wunderkamera do kwadratu, książkowy gabinet osobliwości, w którym mieszczą się inne gabinety. Pudełko w pudełku, kolekcja w kolekcji – zbiór zdjęć, które ilustrują zbiór tekstów, które dokumentują zbiór osobliwych praktyk, codziennej magii, heretyckich ćwiczeń duchowych. Każdy kolejny rozdział Księgi to zamknięty pokój, odrębny świat, mały, symboliczny kosmos (...) Choć gęste i zmysłowe, wieloplanowe i bogate w szczegóły, zdjęcia Franczuka nie zamykają, ale uruchamiają wyobraźnię – są jak kadry z zaginionego filmu albo filmu, który tylko się przyśnił.

Kuba Mikurda

Projekt miał swoją premierę w formie wystawy indywidualnej w ramach PKO Project Room w Centrum Sztuki Współczesnej Zamku Ujazdowskim w kwietniu 2016 r., a następnie prezentowany był na wielu festiwalach i wystawach w Polsce i za granicą (Photo Collect Copenhagen 2016, Festival Circulations 2016 w Paryżu, Festiwal Konteksty w Sokołowsku, Festiwal „Oko nigdy nie śpi” w Lubostroniu itd.). W lutym 2017 r. w Galerii Entropia we Wrocławiu odbyła się prezentacja „The Book of Wonder”, gdzie premierę miał jedenasty, dodatkowy rozdział Księgi.

× Salamandra ×

Nazywany polskim Edgarem Allanem Poe Stefan Grabiński był najpopularniejszym przedstawicielem nurtu fantastyki grozy w Polsce. Zasłynął jako autor mrocznych powieści i noweli, jego bohaterowie konfrontują się nie tylko z tajemniczym światem mar i demonów, lecz także z dwudziestowiecznym światem uwikłanym w nadzieje i niepokoje związane z rozwojem cywilizacyjnym.

Wydana w 1924 r. powieść Stefana Grabińskiego „Salamandra” została niezrozumiana i zniszczona przez ówczesną krytykę. Po II wojnie światowej przeżywała swój chwilowy renesans, lecz wkrótce władza ludowa wycofała ją z obiegu czytelniczego. Co tak naprawdę kryje się w tej dziwnej, kontrowersyjnej książce? Otóż kryje się tak wiele, że trudno jest to wszystko ogarnąć umysłem...

„Salamandra” Stefana Grabińskiego nie jest powieścią ani dobrą, ani złą. Ona po prostu JEST. To tekst szalony, jaskrawy, niejednoznaczny, trudny do zdefiniowania. Adaptacja fotograficzna pozwala przyjrzeć się osobliwemu imaginariom Grabińskiego, które odważnie czerpie inspiracje z obszaru magii ceremonialnej, teozofii oraz psychoanalizy. Magdalena Franczuk podchodzi do „Salamandry” z ciekawością i czułością, ale także z nutą ironii. Wskrzesza i transformuje w przestrzeń obrazu dziwną wyobraźnię autora, filtrując ją przez własną wrażliwość.

Projekt miał swoją oficjalną premierę w formie projekcji na Fotofestiwalu w Łodzi w 2021 r., jako część wystawy „Reinkarnacja” kuratorowanej przez Józefa Robakowskiego. Przedpremierowo został także zaprezentowany w Gdańsku w ramach konferencji Polskiego Stowarzyszenia Badań nad Zachodnim Ezoteryzmem w 2019 r.

Występują: Marcin Czarnik, Lucyna Szerok, Wiesław Komasa, Jan Peszek, Janusz Chabior, Marianna Zydek, Elżbieta Jarosik, Jerzy Schejbal, Szymon Kuśmider, Paulina Gałązka, Grzegorz Małecki, Wojciech Kalarus i wielu innych.

× Zła uczennica ×

Projekt powstał we współpracy z Ashkanem Honarvarem, zajmującym się kolażem irańskim artystą (obecnie mieszkającym w Norwegii).

<https://ashkanhonarvar.com/>

Cykl fotografii/kolaży opowiada o dojrzewaniu dziewcząt, rodzącej się w nich seksualności/kobiecości – kontekst ten zostaje zderzony z tematem edukacji i zdobywania wiedzy.

Prezentowany był m.in. na wystawie zbiorowej „Roots & Frutis” w Muzeum Współczesnym we Wrocławiu (2015) oraz na wystawie indywidualnej w Galerii Opus (2015).

× Bloom / Body Stories ×

Prowadzony od 2022 r. do dzisiaj długoterminowy projekt fotograficzny. Jego celem jest stworzenie sytuacji autentycznego spotkania, podczas którego dochodzi do zarejestrowania na kliszy obrazów ludzkiego ciała, pokazujących je takim, jakim jest. Zdanie „Oto jestem i nie boję się tego, celebрую moją cielesność” można uznać za motto projektu.

„Bloom/Body stories” ma charakter przede wszystkim terapeutyczny zarówno dla fotografowanych jak i dla fotografującej. Modelkami i modelami pozującymi do zdjęć są osoby nie zajmujące się modelingiem profesjonalnie, to najczęściej znajome i przyjaciółki/przyjaciele autorki. Każde z tego typu spotkań fotograficznych ma szczególnie intymny charakter – osoby pozują nago, oswajając kompleksy i ucząc się akceptacji własnego ciała. W projekcie tym proces powstawania zdjęć jest równie ważny lub nawet ważniejszy niż efekt końcowy.

× Bio ×

Magdalena Franczuk (ur. 1992), fotografka, reżyserka, scenarzystka, artystka wizualna. Ukończyła z wyróżnieniem studia w Katedrze Fotografii Łódzkiej Szkoły Filmowej (PWSFTViT) oraz reżyserię podyplomową w Warszawskiej Szkole Filmowej. Zrealizowała dwa monumentalne projekty w fotograficzno-filmowym stylu - przy każdym z nich pracowało ponad 100 osób, a stworzenie każdego z nich trwało około dwa lata. Były to: „The Book of Wonder” (premiera w PKO Project Room w CSW Zamku Ujazdowskim w 2016 r.) oraz „Salamandra” (premiera na Fotofestiwalu w Łodzi w 2021 r.). Jest finalistką konkursów takich jak: Photo Diploma Awards 2019, „Dolina Kreatywna, czyli czego szuka młoda sztuka” czy Slideluck Warsaw 2015. Jej prace brały udział w wielu wystawach w Polsce i za granicą, między innymi w ramach Copenhagen Photo Festival, Festiwalu Polskie Kręgi Sztuki w Chinach, TIFF Festival we Wrocławiu czy Festiwalu Konteksty w Sokołowsku. Jako twórczyni filmowa brała udział w międzynarodowym programie rozwoju scenariuszy LIM Less Is More 2021, jest także finalistką prestiżowego konkursu scenariuszowego Script Pro 2019 za tekst „Miss Ghetto”.

× Obecny kierunek artystycznego rozwoju ×

Przez wiele lat podstawę mojej działalności fotograficznej stanowiły inscenizowane projekty, eksplorujące terytoria pomiędzy fotografią, filmem, teatrem, dawnym malarstwem czy komiksem. Odkąd zajęłam się zawodowo scenariopisarstwem i reżyserią filmową, przestałam odczuwać potrzebę realizowania tego typu produkcji fotograficznych. Fotografia nadal jest dla mnie bardzo ważna i pragnę aktywnie działać na polu sztuk wizualnych. Moje potrzeby wydają się teraz inne, znacznie prostsze – pragnę badać granice medium fotografii i jego peryferie, ale w sposób bardziej konceptualny.

Aktualnie pracuję nad moim pełnometrażowym debiutem fabularnym jako reżyserka i scenarzystka – będzie to film „Miss Ghetto” produkowany przez oscarowe studio Breakthru Films odpowiedzialne za filmy takie jak „Chłopi”, „Twój Vincent” czy „Piotruś i Wilk”.

× Motywacja do wzięcia udziału w naborze ×

Razem z moim partnerem, Dominikiem Granaasem, który ma japońskie korzenie, zastanawialiśmy się nad genezą rosnącej popularności kultury japońskiej w Polsce. Kultura ta, z jej silnymi korzeniami w buddyzmie, shintoizmie i zen, dostarcza alternatywnych podejść do życia, harmonii i relacji z naturą, szczególnie w czasie, w którym młode pokolenie odchodzi coraz częściej od wiary katolickiej/chrześcijańskiej i zwraca się w stronę tzw. spirytualizmu. Zbiega się to także z popularyzacją dalekowschodniej kultury fizycznej, w tym sztuk walki czy sztuk performatywnych, np. butoh.

Paradoksalnie, zachodnia kultura przyjęła do siebie butoh, choć było ono protestem przeciwko zachodnim wpływom w świecie japońskiego tańca. Okazuje się jednak, że butoh jako przejaw kultury alternatywnej, wyraz buntu przeciwko tradycji i zastanym normom reprezentuje wartości uniwersalne. Stawia pytanie o istotę ruchu i stanowi niezwykle inspirującą przestrzeń do artystycznych eksploracji bez względu na obszar geograficzny.

Zarówno Dominik Granaas jak i ja interesujemy się tematami takimi jak czas, pamięć i ruch. Butoh było naturalnym efektem naszych poszukiwań. Pragniemy skorzystać z inspiracji tym „antytańcem” do stworzenia wizualnego projektu, który opierałby się na analogicznych ideach do butoh.

Luźną inspirację stanowi dla nas sztuka artysty Koji Kamoji – pragniemy jednak nadać naszemu projektowi unikalny, osobisty charakter.